

PROTOKÓŁ NR 20/6/2020

posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

w dniu 16 września 2020 r.

Posiedzeniu przewodniczyła Pani Renata Kraska – Przewodnicząca Komisji Skarg, Wniosków i Petycji.

Radni obecni na posiedzeniu: jak w załączonej do protokołu liście obecności.

W posiedzeniu Komisji uczestniczyli również:

Pan Wojciech Czerwec – Przewodniczący Rady Miasta Sandomierza,

Pan dr Piotr Maria Kossak – radca prawny UM Sandomierz,

Pani R.K.*) – mieszkanka Sandomierza.

Ad. 1. Otwarcie obrad, stwierdzenie quorum.

Przewodnicząca Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Pani Renata Kraska, powitała wszystkich obecnych na posiedzeniu, stwierdziła na podstawie listy obecności prawomocność obrad i otworzyła posiedzenie.

Ad. 2. Przyjęcie porządku obrad.

Przewodnicząca odczytała porządek obrad i poprosiła o jego przyjęcie:

PORZĄDEK OBRAD:

1. Otwarcie obrad, stwierdzenie quorum.
2. Przyjęcie porządku obrad.
3. Rozpatrzenie pisma Pani R.K.*): „Skargi na niegospodarność, zły zarząd mieniem komunalnym i beczynność Burmistrza” oraz wypracowanie projektu uchwały w jego przedmiocie.
4. Rozpatrzenie pisma znak GN.7151.30.2020.ESO z dnia 9 września 2020 r. dotyczącego kwestii aktualnej sytuacji lokalu przy ul. Rynek 3.
5. Sprawy różne, wnioski Komisji.
6. Zamknięcie obrad.

Porządek obrad przegłosowano jednomyślnie: 4 głosy „ZA”, 0 głosów „PRZECIW”, 0 głosów „WSTRZYMUJĘ SIĘ”.

Ad. 3. Rozpatrzenie pisma Pani R.K.*): „Skargi na niegospodarność, zły zarząd mieniem komunalnym i beczynność Burmistrza” oraz wypracowanie projektu uchwały w jego przedmiocie.

Na wstępie głos w przedmiotowej sprawie zabrał Przewodniczący Rady Miasta Sandomierza, który wskazał na beczynność Gminy w podjęciu działań zmierzających do dokonania na podstawie decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 10 stycznia 2020 r. (znak DAP-WPK-727-1-310/2019/MSte) wpisu w księdze wieczystej prawa własności nieruchomości znajdującej się przy ulicy Opatowskiej 3 na rzecz Skarbu Państwa. Pan Wojciech Czerwiec podniósł, że dopiero po interwencjach Pani R.K.*) oraz Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 23 lipca 2020 r. do Sądu Rejonowego w Sandomierzu wpłynął wniosek z żądaniem o w/w treści. Zdaniem Przewodniczącego przez ponad pół roku Gmina nie podjęła żadnych działań zmierzających do uregulowania sprawy prawa własności nieruchomości w księgach wieczystych. Dodał, że wystosował do Burmistrza (podobnie jak Komisja Skarg, Wniosków i Petycji) wniosek o wystąpienie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji o przesłanie prawomocności decyzji z 10 stycznia 2020 r. Do chwili obecnej, tj. dnia 16 września 2020 r., Burmistrz nie przedstawił żadnej odpowiedzi w tym temacie. Dodał, że z posiadanych informacji wynika, że Gmina z uwagi na upływ przewidzianego prawem terminu nie ma już możliwości ustosunkowania się do skargi kasacyjnej, jaką w przedmiotowej sprawie złożyła Pani B.P.*) w Sądzie Najwyższym (skarga kasacyjna na orzeczenie Sądu Okręgowego w Kielcach oddalające złożoną apelację wobec postanowienia Sądu Rejonowego w Sandomierzu z dnia 30 kwietnia 2018 r. sygn. akt I Ns 674/15). Kontynuując wypowiedź Przewodniczącego głos zabrała obecna na posiedzeniu Pani R.K.*). Skarżąca zaproponowała, by Gmina nie czekając na informację o wyznaczeniu terminu rozprawy przed Sądem Najwyższym, zgłosiła chęć udziału w takim postępowaniu. Pan Janusz Poński odnosząc się do wypowiedzi Przewodniczącego Rady Miasta Sandomierza wskazał, iż ważną kwestią jest odpowiedź na pytanie, czy Burmistrz Miasta był poinformowany o możliwości ustosunkowania się do skargi kasacyjnej poprzez wystosowanie na nią odpowiedzi oraz kto ponosi odpowiedzialność za to, że odpowiedź taka nie została przesłana w terminie prawem przewidzianym. Radny Poński wskazał, że istotnym jest ustalenie kto podjął decyzję o nie zajmowaniu stanowiska w przedmiotowej sprawie, tym bardziej, że sprawa odzyskania nieruchomości jest już na finalnym etapie, a miasto poniosło w związku z nią duże nakłady finansowe. Podkreślił, iż Burmistrz Miasta prawdopodobnie wiedział o wpłynięciu do Urzędu Miasta skargi kasacyjnej, ale mógł nie wiedzieć o zasadach proceduralnych i możliwości przesłania do Sądu Najwyższego odpowiedzi na nią. Dodał, że ustalenie tej kwestii jest zasadne w świetle zarzutów beczynności skierowanych wobec Burmistrza Miasta.

Pani Renata Kraska celem uporządkowania i organizacji pracy Komisji poinformowała, iż w pierwszej części posiedzenia chciałaby by członkowie skupili się na ewentualnych pytaniach do Pani K.*), tak by w drugiej części już bez udziału skarżącej, móc przedyskutować zebrane informacje i wypracować stanowisko w przedmiotowej sprawie.

Pani R.K.*) przypomniała zebrany, iż w latach 60-tych Skarb Państwa zapłacił odszkodowanie indemnizacyjne za nieruchomość przy ulicy Opatowskiej 1, z której została „wykrojona” posesja przy ulicy Opatowskiej 3. Skarżąca przedstawiła wydruk z Internetu będący wykazem nieruchomości objętych odszkodowaniami w ramach układu indemnizacyjnego ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki. Według informacji przedstawionej przez skarżącą odszkodowanie to wyniosło kwotę 10.000,00 dolarów, a otrzymała ją córka Moszka Friedmana. Zdaniem skarżącej kamienica ta nie była tyle warta, gdyż był to zniszczony, parterowy budynek, który dopiero po II wojnie światowej został nadbudowany o kolejne kondygnacje. W dalszej części skarżąca dodała, iż 1/3 kamienicy od strony północnej Skarb Państwa nabył w latach 60-tych. O tym fakcie byli poinformowani zarówno starosta, jak i burmistrz, którzy zdaniem skarżącej: „już byli właścicielami tej nieruchomości i teraz zasiedziana została po raz kolejny (...). To było przestępstwo administracyjne, ta

nieruchomość nie podlegała zwrotowi. Należało żądanie roszczenia zwrotu skonfrontować z decyzją wywłaszczeniową. Decyzji nie było, była decyzja o zabudowie sektora 18 z '73 r. W '71 r. zlecono projekt zabudowy tej luki między Opatowską 1, a przychodnią, czyli Opatowska 3. Kamienica, która stoi do tej pory. W '71 r. został zrobiony projekt. On nie odbiega od projektu tego (tu skarżąca wskazała na posiadaną kserokopię planu nieruchomości), więc był projektowany budynek administracyjny dla MZBM-u i należało skonfrontować decyzję z roszczeniem zwrotu. Roszczenie zwrotu było bezpodstawne, które wywiodła P.*). Bezpodstawne, (...) ta nieruchomość nigdy nie podlegała zwrotowi. Ale nikt nie chciał pójść tą drogą administracyjną. Ja wystąpiłam tylko o unieważnienie decyzji zwrotu, minister unieważnił, ale (...) uzasadnił to w nieodpowiedni sposób. Jeżeli została unieważniona decyzja zwrotu, należało wniesić do ksiąg wieczystych ustalenie rzeczywistej treści ksiąg wieczystych, razem z dokumentami, które ja dałam burmistrzowi (...) Ale mamy potwierdzenie w postanowieniu o zasiedzeniu Sądu Rejonowego w Sandomierzu, że nieruchomość miała nieuregulowany stan prawny. Skoro miała nieuregulowany stan prawny i F.*) nigdy nie nabyli skutecznie tej nieruchomości, bo tak jest napisane na ostatniej stronie (...) Skarżąca odczytała akapit z postanowienia Sądu Rejonowego w Sandomierzu z dnia 30 kwietnia 2018 r. sygn. akt I Ns 674/15: „(...) dopuszczenie dowodu z opinii biegłego geodety i grafologa jest taka, że umowa na podstawie której B. i S. F.*) nabyli nieruchomość jest nieważna (...)”. Czyli jak nieważna, to oni nigdy nie byli właścicielami. A co za tym idzie nieruchomość ma w istocie nieuregulowany stan prawny. I nie było podstawy w akcie z '74 r., (...) nie było podstawy do tego, żeby na podstawie tego aktu wywieść roszczenie zwrotu. Bo tam był fałsz. W decyzji z '73 r. jest napisane bardzo jasno, że budowa budynku administracyjnego pod warunkiem utrzymania dojść pieszych od ulicy Basztowej, czyli obecnie Żydowskiej. A ktoś tak zamataczył ten akt notarialny, że na przejścia. Nie ma przejścia”. W dalszej części swej wypowiedzi Pani R.K.*) odnosząc się do aktów notarialnych sporządzonych dla nieruchomości przy ulicy Opatowskiej 3 wskazała na nieprawidłowości w nich zawarte i brak „całej linii obrotu prawnego”. Pani K.*) przytoczyła m. in. fragment pisma z dnia 18 czerwca 2010 r. znak GN.II 72214/08/09 skierowanego do Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa przez Wicestarostę Sandomierskiego, Pana Mieczysława Sawę: „W 2000 roku, ale już po wydaniu decyzji Starosty Sandomierskiego i Wojewody Świętokrzyskiego, Urząd Miejski w Sandomierzu odnalazł powołaną w akcie notarialnym Rep. A. Nr 2317/74 decyzję prezydium P.R.N. w Sandomierzu z dnia 6 września 1973 roku Nr GTK 2-600/303/73 o zatwierdzeniu planu zagospodarowania terenu inwestycji wraz z projektem zagospodarowania sektora XVIII wraz z załącznikiem graficznym z dnia 12 lutego 1973 roku. Z dokumentów tych bezsprzecznie wynika, że wywłaszczona nieruchomość oznaczona działką nr 1129, położona przy ul. Skopenki 3a, miała być zabudowana budynkiem nr 3a, usytuowanym na działce nr 1129 i częściowo na działce nr 1128, przylegającym do budynków nr 1 i nr 3. Natomiast przejście i dojazd dla wózków dziecięcych do Przychodni Zdrowia mieszczącej się w budynku przy ul. Skopenki 3 zostało zaprojektowane od strony ul. Basztowej. Założenia projektu zostały zrealizowane i stan taki istnieje obecnie”. Zdaniem skarżącej już na etapie tego pisma powinno być przez starostę wszczęte „wznowieniowe” postępowanie administracyjne, powinny zostać podjęte działania mające na celu unieważnienie decyzji.

Przewodnicząca Komisji podziękowała Pani K.*) za wyjaśnienia i poinformowała, że w dalszej części członkowie Komisji przedyskutują zebrane informacje i wypracują kształt projektu uchwały w przedmiotowej sprawie.

Pani Renata Kraska poprosiła zaproszonego na posiedzenie Komisji radcę prawnego o zabranie głosu. Pan dr Piotr Maria Kossak zwrócił uwagę na następujące zagadnienia:

1. W obrocie prawnym istnieje już uchwała Rady Miasta Sandomierza podjęta w przedmiotowej sprawie i w sytuacji podjęcia kolejnej uchwały o odmiennej treści, będziemy mieli do czynienia z sytuacją, kiedy będą funkcjonowały w obrocie prawnym dwie uchwały regulujące odmiennie ten sam stan faktyczny.
2. Nie pojawiły się żadne nowe okoliczności w sprawie.
3. W ocenie radcy prawnego sprawa będąca przedmiotem obrad nie kwalifikuje się na tryb skargowy, ponieważ tryb skargowy obowiązuje w sferze, w której Burmistrz działając jako organ administracyjny np. nie dochowa terminu administracyjnego, dopuszczając się zwłoki, czy beczynności. Przedmiotowa sprawa natomiast dotyczy działań Gminy podejmowanych w sferze stosunków cywilnoprawnych. Stąd też tryb skargowy w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w ogóle nie przysługuje.

Pan Janusz Poński odnosząc się do wyjaśnień radcy prawnego zripostował, że Burmistrz działając w sferze administracyjnej decyduje również, czy należy pewne działania (również w sferze cywilnoprawnej) podejmować. Jako przykład wskazał kwestię przywoływanej już wielokrotnie odpowiedzi na skargę kasacyjną Pani B.P.*). Radny Poński zapytał, czy zajęcie przez Gminę stanowiska i przygotowanie odpowiedzi na skargę kasacyjną mogło być poczytywane jako argument przemawiający na korzyść Gminy jako podmiotu zainteresowanego odzyskaniem nieruchomości przy ulicy Opatowskiej 3 oraz kto podjął taką decyzję, by w przypadku skargi Pani P.*) nie składać odpowiedzi. Mecenas Kossak przypomniał, że już wielokrotnie wyjaśniał, iż złożenie odpowiedzi na skargę kasacyjną jest uprawnieniem, nie zaś obowiązkiem. Tak było również w przedmiotowej sprawie. Dodał, iż to, czy dany podmiot taką odpowiedź wystosuje, jest elementem objętej strategii procesowej. Wskazał ponadto, że kwestia tego, czy składać, czy też nie, odpowiedzi na taką skargę, leży w sferze zarządczej burmistrza i pozostają poza sferą kompetencji Rady Miasta. Rada Miasta może jedynie zasięgnąć informacji w danej sprawie, natomiast nie może pociągać Burmistrza do odpowiedzialności. Dodał, że brak takiej odpowiedzi nie rodzi po stronie Gminy żadnych skutków negatywnych, gdyż w przypadku wyznaczenia rozprawy przed Sądem Najwyższym, Gmina będzie miała możliwość przyłączyć się do Prokuratury Generalnej, której stanowisko jest zbieżne ze stanowiskiem Gminy. Wskazał, iż w takim przypadku Gmina będzie musiała powołać pełnomocnika, ponieważ istnieje tzw. przymus adwokacki w tego rodzaju sprawach. Pan Janusz Poński zapytał, czy Burmistrz wiedział o możliwości ustosunkowania się do skargi kasacyjnej i kto podjął taką decyzję, by nie występować do Sądu Najwyższego z odpowiedzią na skargę? Mecenas Kossak odpowiedział, że nie wie czyja to była decyzja. Dodał, że Burmistrz prawdopodobnie wiedział o takiej możliwości oraz o tym, że zarówno on, jak i mec. Zygmunt Hara nie mogą występować w tej sprawie jako pełnomocnicy, a wynika to z kodeksu etyki radcy prawnego (konflikt interesów).

Przewodniczący Wojciech Czerwiec wskazał, iż w jego opinii to, że w obrocie prawnym jest prawomocne postanowienie Sądu Rejonowego w Sandomierzu z 2018 r. „przyznające Gminie rację” (postanowienie o nabyciu w 1986 r. przez Skarb Państwa nieruchomości w drodze zasiedzenia) i Gmina nie podejmuje żadnych działań, tj. nie wnioskuje o dokonanie wpisu w księdze wieczystej aż do lipca bieżącego roku, jest beczynnością.

Pan Janusz Poński dodał, że Gmina powinna zająć stanowisko przed Sądem Najwyższym, inną rzeczą bowiem jest jego zdaniem to, jakie rozstrzygnięcie sądowe zapadnie w tej sprawie. Podkreślił, że ta sprawa dotyczy „naszego wspólnego majątku”. Odnosząc się do tych słów mec. Kossak wskazał, że do momentu wydania rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy podejmowanie działań takich, jak dokonywanie wpisu w księdze wieczystej nie

jest zasadne. Byłoby to zasadne przy założeniu, że Sąd Najwyższy oddali skargę kasacyjną. Pan Janusz Poński odnosząc się do tej informacji zapytał, co w sytuacji oddalenia skargi kasacyjnej przez Sąd Najwyższy? Mecenas Kossak wskazał, że wówczas pozostaje w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w Sandomierzu o zasiedzeniu nieruchomości i wówczas Gmina, albo będzie zmuszona wykonać eksmisję Pani P.*), albo też zalegalizować jej pobyt poprzez zawarcie stosownej umowy. Nie oznacza to jednak jednoczesnego powrotu do nieruchomości skarżącej jako najemcy.

Komisja po rozpatrzeniu wszystkich zebranych dokumentów, jak również wyjaśnień przedstawionych w dniu posiedzenia przez Panią R.K.*), postanowiła:

- uznać skargę Pani R.K.*) za zasadną (głosowanie: 3 głosy „ZA”, 1 głos „PRZECIW”, 0 głosów „WSTRZYMUJĘ SIĘ”) uznając brak starań o otrzymanie prawomocności decyzji i zwleknięcie z dokonaniem wpisu w księdze wieczystej za argumenty uzasadniające tę zasadność;

- rekomendować Radzie Miasta Sandomierza projekt uchwały:

- a.) uchylającej uchwałę nr XIX/230/2020 z dnia 18 marca 2020 r. w sprawie rozpatrzenia skargi Pani R.K.*),

- b.) uznającej skargę Pani R.K.*) za zasadną.

Ad. 4 i 5. Rozpatrzenie pisma znak GN.7151.30.2020.ESO z dnia 9 września 2020 r. dotyczącego kwestii aktualnej sytuacji lokalu przy ul. Rynek 3; Sprawy różne, wnioski Komisji.

Z uwagi na konieczność zakończenia posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji (członkowie Komisji są członkami Komisji Rewizyjnej, która miała również posiedzenie w dniu 16 września) Pani Renata Kraska postanowiła o przełożeniu rozpatrzenia pisma znak GN.7151.30.2020.ESO z dnia 9 września 2020 r. oraz innych pism, które zostały zadekretowane wg. właściwości merytorycznej do Komisji, na następne posiedzenie.

Ad. 6. Zamknięcie obrad.

Przewodnicząca Komisji stwierdziła wyczerpanie porządku obrad i zamknęła posiedzenie Komisji.

Przewodnicząca Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

Renata Kraska

Protokołowała: Magdalena Żukowska, Inspektor w Urzędzie Miejskim w Sandomierzu.

*) Dane osobowe osób prywatnych zostały zanonimizowane (art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej – Dz.U.2019.1429 j.t.), i art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE nr 2016/679 (RODO) z dnia 27.04.2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.119.1). Anonimizacji dokonał: Jacek Szkodziński – inspektor ds. informacji publicznej.